

DECIZIA

Nr. /
privind contestația
formulata de **S.C. X S.R.L.**
înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr./**09.03.2009**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către petenta

S.C. X S.R.L.

cu domiciliul în, jud. Arad

asupra contestației înregistrată de aceasta la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./09.03.2010 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Referitor la obiectul contestației, arătăm următoarele:

Petenta formulează contestație împotriva modificării „abuzive și nelegale” a modului de impozitare a societății comerciale X S.R.L., de la impozitare pe veniturile microîntreprinderilor la impozitarea pe profit în conformitate cu Ordinul ANAF nr. 101/28.01.2010, solicitând totodată „revenirea la modul de impozitare existent la 31.12.2009”, pentru următoarele motive:

Art. 103-112 din Titlul IV al Codului Fiscal nu au fost modificate, respectiv nu au fost abrogate, microîntreprinderile care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 103 sunt impozitate pe venit.

Arată că legiuitorul prevede în mod expres modalitățile de trecere la impozitul pe venit la impozitul pe profit, astfel:

1) art. 104 pct. 4 din Codul fiscal „Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 103”.

2) art. 107 din Legea nr. 571/2003, dar societatea petentă nu se află în această situație.

Consideră că în condițiile în care impozitul pe venitul microîntreprinderilor a fost reglementat de o lege – Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal – este nelegală modificarea sa printr-un ordin în raport de prevederile art. 1 pct. 3 din Legea 571/2003 „În materie fiscală dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative ...” coroborat cu dispozițiile art. 4 pct. 1 și 2 din Codul

fiscal care prevede că orice modificare se face prin lege și intră în vigoare în anul următor adoptării ei.

În concluzie, arată că „Ordinul ANAF nr. 101/28.01.2010 NU ESTE LEGE (...) efectele juridice ale acestuia în cazul în care va fi aprobat de lege sunt aplicabile de la 01.01.2011.”

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa nr./09.03.2010, în temeiul art. 7 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, în scopul determinării organului competent în soluționarea contestației și văzând prevederile art. 205 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, respectiv „*Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia*”, a solicitat petentului să completeze dosarul cauzei cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, care să facă dovada lezării sale în drepturi printr-un titlu de creanță sau alt act administrativ fiscal sau prin lipsa unui act administrativ fiscal.

Petentul a răspuns cu adresa FN/FD, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./18.03.2010, în care a precizat următoarele:

„În luna februarie 2010 pe site M.F.P. ați comunicat societății noastre MODIFICĂRILE, privind modul de impozitare, privind modul de impozitare, MOD CARE NU CORESPUNDE CU REALITATEA. Societatea noastră până la 31.12.2009 în conformitate cu Legea 571 am fost impozitați pe venit. Din luna februarie 2010, NE ANUNȚAȚI că nu mai suntem plătitori de impozit pe venit, ci plătitori de impozit pe profit, cu toate că la solicitarea dumneavoastră am depus la Finanțele Publice Ineu o declarație privind OPȚIUNEA CONTINUĂRII impozitării pe venit a microîntreprinderilor, declarații ce în mod abuziv nu a fost operată, nu a fost înregistrată.”

Petenta se consideră lezată conform art. 205 pct. 2 prin faptul că „la 01.01.2010 am fost luați în evidență ca plătitori de impozit pe profit FĂRĂ VOINȚA NOASTRĂ și mai ales FĂRĂ TEMEII LEGAL.”

Totodată consideră că este inadmisibil ca un ordin al ministrului să modifice o lege organică.

Pe cale de consecință arată că este îndreptățit a formula contestație în condițiile în care a fost lezat prin comunicarea de pe site-ul M.F.P., cât și prin lipsa actului administrativ, în sensul că Administrația Finanțelor Publice Ineu nu a operat opțiunea petetei privind modul de impozitare de a fi plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care vectorul fiscal pentru contribuabilii care la

31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor **a fost modificat din oficiu printr-un ordin publicat în Monitorul Oficial al României și nu printr-un act administrativ fiscal, supus căilor de atac.**

În fapt, până în anul 2009 societatea petentă, în calitate de microîntreprindere în sensul art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a beneficiat de facilitatea prevăzută la art. 107 din același act normativ, conform căruia cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor a fost: 2% în anul 2007, 2,5% în anul 2008 și respectiv 3% în anul 2009.

În Monitorul Oficial al României nr. 65 din 28 ianuarie 2010 a fost publicat Ordinul nr. 101 din 28 ianuarie 2010 privind modificarea din oficiu a vectorului fiscal pentru contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor.

În drept, Ordinul nr. 101 din 28 ianuarie 2010 privind modificarea din oficiu a vectorului fiscal pentru contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor, care stipulează:

„ART. 1

Vectorul fiscal al contribuabililor care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați în evidențele fiscale ca plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor se modifică, din oficiu, începând cu 1 februarie 2010, de către organul fiscal competent.

ART. 2

Începând cu obligațiile aferente lunii ianuarie 2010, cu termen de declarare 25 februarie 2010, contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați în evidențele fiscale ca plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor se înregistrează ca plătitori de impozit pe profit.

ART. 3

Începând cu obligațiile aferente lunii ianuarie 2010, cu termen de declarare 25 februarie 2010, se înregistrează, din oficiu, luna calendaristică drept perioadă fiscală pentru plata impozitelor și contribuțiilor aferente veniturilor din salarii, pentru contribuabilii prevăzuți la art. 1.

ART. 4

Modificarea din oficiu a vectorului fiscal, potrivit art. 2 și 3, se realizează cu ajutorul unei aplicații informatice puse la dispoziție de Direcția generală de tehnologia informației.”

LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizată*) privind Codul fiscal:

“Cota de impozitare

ART. 107

(1) Cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este: 2% în anul **2007**; 2,5% în anul **2008**; 3% în anul **2009**.

(2) În situația în care impozitul datorat de microîntreprinderi este mai mic decât impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), acestea sunt obligate la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) În aplicarea alin. (2), **pentru anul 2009** se au în vedere următoarele reguli:

a) pentru trimestrul al II-lea se compară impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat la sfârșitul trimestrului cu impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada 1 mai - 30 iunie 2009, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțirea cu numărul de luni aferent perioadei respective;

b) pentru trimestrele al III-lea și al IV-lea se compară impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat la sfârșitul fiecărui trimestru cu impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru trimestrul respectiv, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțirea cu numărul de luni aferent trimestrului respectiv.

Art. 107 a fost modificat de pct. 8 al art. 32, Cap. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009. Această modificare se aplică începând cu data de 1 mai 2009, conform RECTIFICĂRII nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 16 aprilie 2009.”

Din textele legale de mai sus rezultă că prin Ordinul nr. 101 din 28 ianuarie 2010, mai sus citat, începând cu data de 1 februarie 2010, **s-a modificat, din oficiu**, de către organul fiscal competent, **VECTORUL FISCAL al contribuabililor care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați în evidențele fiscale ca plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor**, astfel că în conformitate cu dispozițiile art. 2 din Ordinul nr. 101/2010 **“Începând cu obligațiile aferente lunii ianuarie 2010, cu termen de declarare 25 februarie 2010, contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați în evidențele fiscale ca plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor se înregistrează ca plătitori de impozit pe profit.”**

Pe cale de consecință, în conformitate cu dispozițiile legale mai sus citate, rezultă că în mod corect și legal, organele fiscale au procedat la ducerea la îndeplinire a prevederilor Ordinului nr. 101/2010, în sensul luării în evidență a SC X SRL ca plătitor de impozit pe profit începând cu data de 01.01.2010, conform comunicării de pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice, pe care petenta l-a anexat.

Învedereăm faptul că petenta a formulat contestație împotriva modificării „modului de impozitare a societății (...) de la impozitare pe veniturile microîntreprinderilor, la impozitarea pe profit în conformitate cu

Ordinul ANAF 101/28.01.2010” solicitând totodată și „revenirea la modul de impozitare existent la 31.12.2009”.

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

" ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(...)"

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală:

"107.1. Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;*
- b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;*
- c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente;*
- d) declarația vamală pentru obligațiile de plată în vamă;*
- e) documentul prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii;*
- f) procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;*
- g) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească."*

În conformitate cu pct. 5.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală:

“5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 178 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.(...)

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesoriile, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces-verbal.

5.4. Competența de soluționare este dată de cuantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții stabilite de plată de către organul fiscal, precum și accesorii ale acestora, sau de cuantumul total al taxelor, impozitelor, contribuțiilor, aprobate la rambursare, respectiv restituire, după caz.”.

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, precum și faptul că vectorul fiscal al contribuabililor care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați în evidențele fiscale ca plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor s-a modificat, din oficiu, începând cu 1 februarie 2010, de către organul fiscal competent, conform prevederilor Ordinului nr. 101 din 28 ianuarie 2010 privind modificarea din oficiu a vectorului fiscal pentru contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor, rezultă că în speță nu sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, invocat de petentă, în sensul că petenta nu a putut proba că a fost lezat printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, posibilități legale reglementate de Titlul IX din Codul de procedură fiscală, republicat, **„Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale”**, astfel că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad nu se poate investi cu soluționare pe fond a contestației formulată de petent împotriva modificării „modului de impozitare a societății (...) de la impozitare pe veniturile microîntreprinderilor, la impozitarea pe profit în conformitate cu Ordinul ANAF 101/28.01.2010”,

modificare survenită prin **efectul legii**, odată cu publicarea în Monitorul Oficial al României nr. 65 din 28 ianuarie 2010 a Ordinului nr. 101/2010.

Totodată, referitor la posibilitatea formulării contestației împotriva „lipsei oricărui act administrativ, în sensul că Administrația Finanțelor Publice Ineu, nu a operat opțiunea noastră privind modul de impozitare și nici nu ne-a dat un răspuns, motivând neoperarea declarației noastre”, învederăm că legiuitorul a definit sintagma „lipsa actului administrativ fiscal” la pct. 1.2 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală:

„1. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 174 - Posibilitatea de contestare

1.1. Orice persoană care formulează o contestație pentru lipsa unui act administrativ fiscal trebuie să demonstreze dreptul său sau interesul legitim lezat.

*1.2. Prin **lipsa actului administrativ fiscal se înțelege nesoluționarea în termenul legal a unei cereri a contribuabilului pentru emiterea unui act administrativ fiscal.***”

dar în condițiile în care petenta a înțeles prin lipsa unui act administrativ „neoperarea opțiunii privind modul de impozitare”, procedura de modificarea din oficiu a vectorului fiscal pentru contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor fiind stabilită prin Ordinul nr. 101 din 28 ianuarie 2010, rezultă că organele fiscale nu au posibilitatea legală de a ignora dispozițiile unui act normativ publicat în Monitorul Oficial al României (opozabil erga omnes); Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, prin organul specializat de soluționare a contestațiilor, are competența soluționării contestațiilor formulate împotriva titlurilor de creanță definite conform art. 107.1 din HG nr. 1050/2004, astfel că în condițiile în care petenta nu a probat cu documente justificative de natura mijloacelor de probă că a fost lezat în drepturile sale prin lipsa unui act administrativ fiscal a cărei obligație de emiteră incumbă organelor fiscale, pretențiile sale nu au suport legal.

În ceea ce privește afirmațiile petentei referitoare la faptul că „Atâta timp cât până la 31.12.2009 am fost impozitați în baza unei LEGI ORGANICE este inadmisibil ca un ordin al ministrului să modifice legea organică și de la 01.01.2010 să fim impozitați pe profit”, arătăm următoarele:

Legea organică la care societatea petentă referă este Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care referitor la cota de impozitare de la data publicării formei inițiale a Codului fiscal până în prezent a suferit o serie de modificări, astfel:

■ Textul art. 107, referitor la cota de impozitare, publicat în forma inițială a Legii nr. 571/2003 era următorul:

“Cota de impozitare

ART. 107

Cota de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este de 1,5%.”

■ Art. 107 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în M.O. nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, conținutul său fiind următorul:

“ART. 107

Cota de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este de 3%.”

■ Ulterior conținutul art. 107 a fost modificat de pct. 68 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, astfel:

“Cota de impozitare

ART. 107

Cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este: 2% în anul 2007; 2,5% în anul 2008; 3% în anul 2009.”

■ Această modificare a fost menținută și de pct. 8 al art. 32, Cap. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009, alin. (1) al art. 107 din Legea nr. 571/2003 fiind următorul:

“ Cota de impozitare

ART. 107

(1) Cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este: 2% în anul 2007; 2,5% în anul 2008; 3% în anul 2009.”

Învederăm faptul că prin Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal la art. IV s-a dispus:

„ART. IV

(1) La data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile titlului IV - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se abroga.”

Ulterior prin Rectificarea nr. 343/2003 la Legea nr. 343/2006 s-a stabilit că „art. IV se elimină”.

Dispozițiile legale mai sus citate relevă faptul că **ultima modificare** în ceea ce privește cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor reglementată de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal **referă la anul 2009, Codul fiscal neconținând nicio referire la cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor pentru anul 2010**, pe cale de consecință afirmațiile petentei referitoare la „modalitățile de trecere de la

impozitul pe venit, la impozitul pe profit a microîntreprinderilor” enumerate la punctele 1) și 2) din contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./01.03.2010 nu au aplicabilitate pentru anul 2010 în situația în care petenta se afla în imposibilitatea legală a calculării impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, legiuitorul reglementând, prin Codul fiscal, cota de impozitare pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor prin Legea nr. 343/2006 pentru intervalul 2007 – 2009, astfel: **2%** în anul **2007**; **2,5%** în anul **2008**; **3%** în anul **2009**.

Pe cale de consecință, în condițiile în care prin Ordinul nr. 101 din 28 ianuarie 2010, **s-a modificat, din oficiu, VECTORUL FISCAL** al contribuabililor care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați în evidențele fiscale ca plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu data de 1 februarie 2010, rezultă că în mod corect și legal, organele fiscale au procedat la ducerea la îndeplinire a prevederilor Ordinului nr. 101/2010, în sensul luării în evidență a SC X SRL ca plătitor de impozit pe profit începând cu data de 01.01.2010, în considerarea art. 15 și art. 16(2) din Constituției României:

“ART. 15

Universalitatea

(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(...)

ART. 16

Egalitatea în drepturi

(1) Cetățenii sunt egali în fata legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

*(2) **Nimeni nu este mai presus de lege.***

Referitor la solicitarea petentei de „revenire la modul de impozitare existent la 31.12.2009”, aceasta nu poate fi luată în considerare în condițiile în care în Monitorul Oficial al României nr. 65 din 28 ianuarie 2010 a fost publicat Ordinul nr. 101 din 28 ianuarie 2010 privind modificarea din oficiu a vectorului fiscal pentru contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor, începând cu obligațiile aferente lunii ianuarie 2010, cu termen de declarare 25 februarie 2010, contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați în evidențele fiscale ca plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor au fost înregistrați, din oficiu, ca plătitori de impozit pe profit, Codul fiscal neprevăzând obligativitatea emiterii unui act administrativ fiscal prin care să se instituie acest impozit, astfel că neexistând obligativitatea emiterii actului administrativ fiscal, petenta nu poate invoca, în condițiile legii, lezarea sa în vreun drept, prin lipsa emiterii actului administrativ fiscal.

Pentru considerentele mai sus prezentate si în conformitate cu art.1, art. 2, art. 4 din Ordinul nr. 101 din 28 ianuarie 2010 privind modificarea din oficiu a vectorului fiscal pentru contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor, art. 107 din LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizată*) privind Codul fiscal, pct. 107.1 din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, pct. 1, pct. 5 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 15 și art. 16(2) din Constituției României, coroborate cu art. 205, art. 216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **S.C. X S.R.L.** cu domiciliul în, jud. Arad, împotriva modificării modului de impozitare a societății comerciale X S.R.L., de la impozitare pe veniturile microîntreprinderilor la impozitarea pe profit în conformitate cu Ordinul ANAF nr. 101/28.01.2010, ca inadmisibilă.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la data comunicării.

p. Director Coordonator,

.....